

mægtig, at de danske Landmænd ikke med Urette blev betegnet som Verdens dygtigste. Denne kolossale Udvikling dannede Basis for hele Befolkningens relativt høje Levestandard, og Landbruget var det Erhverv, der hentede Værdierne hjem. Men Hovederhvervet blev økonomisk *forfordelt*, hvad man kunde se af Indtægts- og Formuebevægelserne i de senere Aar. Landbruget havde faktisk baaret hele Indkomstnedgangen, og dets Formue var paa det nærmeste blevet halveret i de sidste 10 Aar. Aarsagen til denne haabløse økonomiske Udvikling' laa i det katastrofale Prisfald, der indtraf dels paa Grund af Kronens Pariføring, dels som Følge af Verdensprisfaldet. Priserne paa Landbrugets Eksportvarer var nu under Førkrigspriserne, medens Industrivarepriserne endnu laa mellem 50 og 100 pCt. over Førkrigspriserne. Det var nemlig ikke længer Tilbud og Efterspørgsel, men *Organisationer og Lovgivningsmagt, der regulerede Priserne*, til ubodelig Skade for Landbruget, men tilsvarende Fordel — i hvert Fald foreløbig — for Industriinteresserne. Den økonomiske Uligevægt gav sig Udslag i, at Landbruget fik sine Indtægter efter et Pristal paa 80, men maatte svare Udgifter efter et Pristal paa 160. De forskellige Kriseforlig og »Ordninger« havde betydet meget lidt. Der burde nu, saafremt man ikke vilde følge Partiets Forslag om en Værdiregulering, gennemføres en samlet Plan, der kunde føre til *Landbrugets økonomiske Ligestilling* med det øvrige Samfund paa en saadan Maade, at den jævnt dygtige Landmand fik Mulighed for rentabel Drift. Ved Nedsikring kunde der ikke gennemføres Ligestilling, men Kræfterne burde samles om at hæve Landbrugets Pristal enten ved Prisforhøjelser af Salgsvarer eller ved »Metoder, der virker paa samme Maade«. Tillige burde man have en tilbundsaaende Rentesenkning og Nedsættelse af Ejendomsskatterne. *L. S.s Landbrugsplan* viste, hvordan de enkelte Driftsgrene kunde hæves til fuld Rentabilitet; en Kornordning, der sikrede Produktionsprisen, vilde straks hæve $\frac{2}{5}$ af Jorden til Rentabilitet, og samtidig opnaaede man Betingelser for en Udvidelse paa 50 pCt. af den dyrkede Jord. Dernæst maatte Produktionsomkostningerne dækkes for de Arealer, som dyrkes med Grovfoder til Mælke-, Smør- og Kødproduktion. »Først naar dette sker, er der Betingelser for, at Slutresultatet kan blive, som det skal, et ensartet Rentabilitetsniveau mellem de forskellige Brugsstørrelser og Bonitetsklasser uden Hensyn til Brugenes Beliggenhed.«

Schmidt, Slesvigske Parti, udtalte Ønsket om, at Udviklingen vilde gaa i den Retning, at Fjendskab og Mistænksomhed, som i mere end 100 Aar alt for meget havde staaet det danske og det tyske Folk imellem, gav Plads for *en ny Tillid*, der var rede til at give hvert Folk sit. Men til dette Ønske